

HỒI THỨ MỘT TRĂM BỐN MƯƠI TƯ
LÝ, TẦN ĐẠI NÁO THIẾU LÂM TỰ

Nhà sư áo xám hỏi lại:

- Trong tệ tự có hội trưởng lão do các vị trưởng lão họp lại mà thành chứ không phải chỉ có một vị, bần tăng biết đưa thí chủ vào yết kiến vị nào ?

Tần Nhi xằng giọng:

- Chà ! Đại sư chỉ tìm lời thoái thác không có người tiến dẫn dễ thường tại hạ không biết vào hay sao ?

Nàng nói rồi đứng lên rảo bước tiến về phía trước, nhà sư áo xám hấp tấp chạy ra cản đường nói:

- Quy củ của tệ tự rất nghiêm mật, trước đây không để nữ thí chủ nào tiến vào tầng điện thứ hai.

- Cái đó không hề gì tại hạ vào đại điện xem cũng được.

Nhà sư áo xám nói:

- Trong đại điện chỉ có người tiếp nhận hương hoa cúng phật chứ không ai đón tiếp liệt vị.

- Nếu đại sư không muốn cho tại hạ tiến vào trọng địa sợ xâm phạm đến thanh quy thì chỉ có một cách.

Nhà sư áo xám hỏi:

- Cách gì ?

Tần Nhi đáp:

- Đại sư mời vị trưởng lão đại diện quý phương trượng ra ngoài để bọn tại hạ được yết kiến.

Nhà sư áo xám lắc đầu nói:

- Nữ thí chủ ! Trưởng lão chùa Thiếu Lâm đâu có thể tùy tiện tiếp kiến cả mọi người ?

Lý Hàn Thu biến sắc lạnh lùng đáp:

- Xem chừng đại sư hiển nhiên không muốn cho bọn tại hạ được gặp nhân vật phụ trách công việc quý tự.

- Bạch hai vị thí chủ ! Quan có quan pháp nhà có gia pháp, chùa Thiếu Lâm cũng có giới luật nhà chùa, hai vị sao lại miễn cưỡng đưa người ta vào bước đường khó khăn ?

Lý Hàn Thu thủng thảng đáp:

- Giới luật của chùa Thiếu Lâm chỉ để ước thúc người trong quý tự, bọn tại hạ là người ngoài cuộc tưởng không phải chịu những điều trói buộc đó.

Nhà sư áo xám lộ vẻ giận dữ dương mắt lên nhìn Lý Hàn Thu nói:

- Hai vị thí chủ ! Nếu hai vị cứ nằng nặc đòi tiến vào thì e rằng có điều không ổn.

Lý Hàn Thu cũng xằng giọng:

- Tại hạ tưởng chẳng có điều chi không ổn.

Rồi chàng né mình xông vào phía trước.

Nhà sư áo xám cảm Lý Hàn Thu lại nói:

- Thí chủ nên nghe lời bản tăng khuyên giải không thể sấn vào được đâu. Thí chủ nên biết chùa Thiếu Lâm là chỗ thế nào.

Lý Hàn Thu vươn tay phải ra năm ngón tay nhằm chụp vào tay mặt nhà sư áo xám chàng lạnh lùng nói:

- Đại sư muốn thế nào thì nói cũng chẳng thể nào ngăn trở được bọn tại hạ quyết tâm cầu kiến phương trượng quý tự.

Hai người miệng vẫn nói chuyện mà tay luôn luôn biến đổi chiêu số toan hạ nhau.

Lý Hàn Thu bụng bảo dạ:

- Bây giờ đã xảy cuộc động thủ thì ta phải hạ nhà sư này ngay là hơn, bất tất tỷ đấu dằng dai với lão nữa.

Trong lòng thay đổi ý nghĩ chàng biến đổi chiêu số tấn công ráo riết, nhà sư áo xám võ công không đến nỗi kém cỏi lão đỡ gạt tránh được hơn ba chục chiêu của Lý Hàn Thu mới bị một chưởng của chàng đánh vào vai bên tả.

Nhà sư áo xám không tự chủ được phải lùi lại phía sau năm bước liền Lý Hàn Thu quay lại ngó Tân Nhi nói:

- Chúng ta vào đi thôi.

Rồi chàng rảo bước xông vào trước, nhà sư áo xám tự biết mình không phải là địch thủ của Lý Hàn Thu, lão không cản trở nữa liền chấp hai tay lại để trước ngực cất giọng tuyên hai câu phật hiệu.

Có lẽ nhà sư áo xám dùng cách này để báo động, lão vừa dứt tiếng niệm Phật đã thấy bóng người chuyển động, hai bên bốn hoa đột nhiên có bốn nhà sư lướt mình đi ra đứng chắn đường Lý Hàn Thu.

Lý Hàn Thu nghĩ thâm trong bụng:

- Té ra trong chùa Thiếu Lâm đã ngầm ngầm đề phòng.

Bốn nhà sư này tuy đều mặc áo tăng bào màu xám nhưng đều đeo giới đao trong mình, Lý Hàn Thu tuy bản lĩnh cao thâm nhưng về quyền cước chẳng có chi đặc biệt, chàng thấy đối phương đều mang khí giới lập tức xoay tay rút trường kiếm ở sau lưng ra.

Tân Nhi không khỏi hoang mang nàng bước lẹ tới Lý Hàn Thu hạ thấp giọng xuống bảo chàng:

- Đại ca ! Đại ca nên nhớ đừng có giết người.

Lý Hàn Thu nhăn nhó cười đáp:

- Tiểu huynh hiểu rồi sẽ ráng kiếm chế cho khỏi xảy ra án mạng.

Nguyên môn Thất tuyệt ma kiếm của chàng cực kỳ tàn độc, chiêu số nào cũng đánh vào chỗ trí mạng đối phương. Một khi đã sử dụng đến kiếm pháp này thì người cầm kiếm khó mà kiếm chế được.

Bốn nhà sư đứng ra cản đường thấy Lý Hàn Thu tay cầm bảo kiếm cũng rút giới đao ra khỏi vỏ đánh "soạt" một tiếng. Bốn thanh giới đao có ánh mặt trời chiếu vào hàn quang loá mắt.

Lý Hàn Thu cầm trường kiếm để ngang trước ngực thủ thế chàng lên tiếng:

- Tại hạ là Lý Hàn Thu chỉ mong được diện kiến phương trượng quý tự tuyệt không có ý khác.

Nhà sư đứng đầu mé tả dường như là trưởng toán lạnh lùng đáp:

- Nếu thí chủ muốn tham kiến phương trượng tề tự thì cần phải hành động theo giới luật của chùa Thiếu Lâm, đâu có thể tay cầm binh khí sùng sục tiến vào được ?

Lý Hàn Thu lạnh lùng đáp:

- Đáng giận cho tri khách tăng của quý tự không chịu thông báo tại hạ không thể tuân theo quý tự mà hành động được, nên bất đắc dĩ phải trông vào sức mạnh để thỏa mãn nguyện vọng.

- Bây giờ thì thí chủ hãy hạ khí giới cũng hãy còn kịp, nếu thí chủ ỷ mình võ công cao cường thì không được đâu. Thí chủ nên nhớ là đao thương không mất dù bọn bản tăng muốn nhân nhượng cũng khó lòng giữ cho khỏi lỡ tay.

Lý Hàn Thu nổi lên tràng cười khanh khách đáp:

- Lời đại sư dạy chính phải ! Đao thương không mất vậy tại hạ có lỡ tay đã thương cũng mong quý vị đại sư lượng thứ cho.

Chàng vừa dứt lời thì đã né mình xông về phía trước, bốn nhà sư đồng thời vung giới đao lên, đao quang lấp lánh vọt ra cản trở không để Lý Hàn Thu xông vào.

Lý Hàn Thu xoay tay kiếm nhanh như chớp gạt một cái, một tiếng "cảng" vang lên, một thanh giới đao bị hất ra người theo kiếm Lý Hàn Thu bước qua kẽ hở giữa bốn nhà sư sẵn vào.

Ánh hào quang lại lấp loáng bốn thanh giới đao đồng thời phóng ra ngăn cản đường đi.

Lý Hàn Thu quét ngang thanh trường kiếm những bóng kiếm hoa vừa loé lên đã nghe hai tiếng choang rùng rợn, hai thanh giới đao bị hất ra, thanh trường kiếm của chàng vạch thành một đường hào quang.

Bỗng nghe đánh "soạt" một tiếng tay áo bào của một nhà sư bị trúng một đường, một nhà sư khác tuột mất giới đao văng đi, tay phải nhà sư này bị trúng kiếm vết thương dài chừng ba tấc.

Lý Hàn Thu múa kiếm nhanh như gió sau khi đã thương được hai nhà sư chàng xoay tay một cái thanh trường kiếm nhằm đâm hai nhà sư kia. Hàn quang lấp loáng lướt tới rất mau bức bách hai nhà sư kia phải lùi lại phía sau.

Lý Hàn Thu dừng kiếm lại nói:

- Thừa bốn vị đại sư ! Tại hạ xin lỗi bốn vị.

Chàng quay lại giục Tần Nhi:

- Chúng ta đi thôi.

Dứt lời chàng tiến về phía trước.

Thiếu Lâm là một môn phái lớn trong võ lâm, kể ra bốn nhà sư này có thể chiến đấu được nữa nhưng vì muốn giữ thể diện sau khi thất bại không dám đánh ẩu nữa. Hướng chỉ kiếm chiêu của đối phương lại xuất quỷ nhập thần kỳ ảo vô cùng.

Bốn nhà sư đành đứng yên không nhúc nhích thộn mặt ra mà nhìn Lý Hàn Thu cùng Tần Nhi sấn sổ tiến vào.

Lý Hàn Thu dẫn Tần Nhi vượt qua bốn nhà sư rồi rảo bước nhằm thẳng toà đại điện tiến lại. Khi gần tới toà đại điện đột nhiên có tiếng người niệm Phật hiệu rồi năm nhà sư từ trong đại điện thông thả bước ra, nhà sư chính giữa tay cầm cây thiền trượng còn bốn nhà sư đi hai bên thì vị nào cũng đeo một thanh giới đao.

Nhà sư đi giữa dường như là người đứng đầu trong bọn dương cặp mắt lạnh lùng lên ngó Lý Hàn Thu và Tần Nhi nói:

- Hai vị thí chủ thiện tiện sấn vào bản tự như vậy là trái với quy luật của nhà chùa.

Lý Hàn Thu cười mát đáp:

- Bọn tại hạ đã theo đúng quy củ của võ lâm đến bái sơn, nhưng quý tự không chịu tiếp kiến nên buộc tại hạ phải dùng kiếm để tiến vào.

Nhà sư cầm thiền trượng nói:

- Chùa Thiếu Lâm há phải là nơi ai muốn sấn vào cũng được ?

- Tại hạ biết quý tự đây là núi Thái sơn là sao Bắc Đẩu trong võ lâm bao giờ cũng hành động quang minh lỗi lạc chẳng khi nào đánh loạn xạ ngẫu.

- Thí chủ biết vậy là hay, nhưng thí chủ biết rằng bản tự tuy không quân công để hạ sát hai vị song cũng không để hai vị thiện tiện sấn vào.

Nhà sư ngừng lại một chút rồi tiếp:

- Dù hai vị đã đả thương người trong bản tự nhưng bây giờ có muốn rút lui cũng hãy còn kịp. Bản tự chỉ coi như là một chuyện bất hạnh đã xảy ra không trách cứ gì các vị đâu.

Lý Hàn Thu lắc đầu nói:

- Bọn tại hạ bất đắc dĩ mà phải động thủ, thế nào tại hạ cũng xin được gặp phương trượng quý tự mới nghe.

Nhà sư cầm thiền trượng nói:

- Đại khái hai vị thí chủ đã biết rõ cách phòng thủ trong chùa Thiếu Lâm mỗi chặng đều có chuẩn bị đối phó, càng vào sâu lại càng nguy hiểm tưởng hai vị nên rút

lui là hơn đừng dấn thân vào nơi trọng địa. Bọn bản tăng là người xuất gia không có ý muốn cho ai phải đau khổ.

- Những chỗ mai phục trong quý tự tại hạ tưởng rằng cũng đến một mức độ nào thôi chứ ?

Nhà sư cầm thiền trượng hỏi lại:

- Phải chăng thí chủ muốn hỏi trong chùa có mấy chặng canh gác ?

- Tại hạ bản tâm không hề nghĩ đến chuyện gây thù với quý tự, nhất là không muốn người trong quý tự bị đả thương mà chỉ mong tiến vào không bị ngăn cản là lấy làm mãn nguyện rồi.

Nhà sư cầm thiền trượng ngập ngừng hỏi:

- Tâm nguyện của thí chủ là...

Lý Hàn Thu ngắt lời:

- Được bái kiến phương trượng của quý tự.

- Tại sao thí chủ nhất định ý mình võ công cao cường để sấn vào, đây là một trường hợp xúc phạm đến giới luật của bản tự mà cũng là một phương pháp tể hại nhất.

Lý Hàn Thu thủng thảng đáp:

- Tại hạ cũng biết vậy nhưng một đằng tại hạ lâm vào tình thế bất đắc dĩ, mặt khác tri khách hoà thượng lại kiên trì tuyệt không cho tại hạ vào yết kiến quý phương trượng, ngoài biện pháp động võ tại hạ không nghĩ ra được cách nào khác.

Nhà sư cầm thiền trượng thở dài nói:

- Thí chủ có nghĩ về hậu quả của chuyện đó không ?

- Vì tình thế bất buộc tại hạ chẳng thể suy nghĩ quá lâu được.

- Bản tăng hy vọng hai vị đừng vượt qua cửa ải này thì tình thế còn có thể vẫn hồi được.

Lý Hàn Thu sững sốt hỏi:

- Đại sư dạy thế là có ý gì ?

- Sau khi qua toà điện này thì tình thế sẽ khác hẳn, nghĩa là thí chủ sẽ vấp phải sự cản trở mãnh liệt hơn. Huống chi thí chủ lại có bạn gái đi theo, bản tăng cũng tưởng không cần phải nhắc lại là trong nội quy cấm đàn bà con gái không được bước vào.

Tân Nhi hỏi:

- Đàn bà con gái thì làm sao ?

Nhà sư cầm thiền trượng dường như thực tình không muốn động thủ với hai người lão trả lời hết mọi câu hỏi hiển nhiên lão chỉ muốn khuyên hai người trở về, liền đáp:

- Trong bản tự có điều giới luật là đàn bà con gái nhất thiết không được tiến vào tầng điện thứ hai.

Tân Nhi nói:

- Hừ ! Tiểu nữ phải vào coi một chút mới được.

Nhà sư cầm thiền trượng cười lạt nói:

- Hai vị vẫn u mê chưa tỉnh xem chừng khó lòng tránh khỏi cuộc động thủ.

Lão dứt lời vung cây thiền trượng lên đánh xuống.

Lý Hàn Thu tiến lên một bước vung kiếm lên gạt thiền trượng rồi đè mạnh xuống. Nếu nhà sư cầm thiền trượng không buông tay ra thì hai cổ tay lão tất bị thanh trường kiếm của Lý Hàn Thu bổ xuống phải đứt rời. Vì tình thế bức bách nhà sư bất đắc dĩ phải buông tay bỏ rời thiền trượng.

Lý Hàn Thu thu kiếm về chấp tay nói:

- Xin lỗi đại sư.

Nhà sư cầm thiền trượng mới giao thủ một chiêu đã bắt buộc phải buông khí giới tuy trong lòng không phục còn muốn đánh nữa nhưng nghĩ đến thân thể mình lại thôi chấp tay đáp:

- Thí chủ kiếm thuật tinh kỳ bản tăng rất bội phục.

- Đại sư dạy quá lời.

Chàng đưa mắt nhìn bốn nhà sư kia thấy rút giới đao ra chuẩn bị động thủ Lý Hàn Thu nhú cặp lông mày tự hỏi:

- Hiển nhiên nhà sư cầm thiền trượng này là thủ lĩnh trong bọn, mà sao lão không chịu hạ lệnh cho bốn vị hoà thượng kia phải dừng tay ?

Lý Hàn Thu chưa biết nói sao thì Tần Nhi đã lớn tiếng:

- Nếu các vị còn dằng co mãi không chịu hạ khí giới thì đừng trách lưỡi kiếm của tiểu nữ vô tình.

Nhà sư cầm thiền trượng đột nhiên khua tay gạt bốn nhà sư cầm giới đao nói:

- Để cho họ đi thôi !

Bốn nhà sư cầm giới đao lập tức tra đao vào vỏ lùi lại một bước đứng sang một bên.

Lý Hàn Thu chấp tay nói:

- Đa tạ các vị đại sư !

Chàng rảo bước tiến vào.

Lý Hàn Thu và Tần Nhi chưa thuộc đường lối trong chùa Thiếu Lâm cất bước lên bảy bậc đá tiến thẳng vào đại điện, bỗng thấy một chú tiểu sa di lật đật bước ra nói:

- Xin hai vị thí chủ hãy dừng bước.

Lý Hàn Thu thấy chú tiểu này môi hồng răng trắng vào khoảng 14, 15 tuổi tay không bình khí chàng liền tra kiếm vào vỏ nói:

- Xin hỏi tiểu sư phụ, tại hạ muốn bái yết Phương trượng quý tự thì làm thế nào ?

Chú tiểu đáp:

- Đây là toà đại điện thứ nhất, hai vị quanh qua mé tả tiến thẳng vào sân tầng đại điện thứ hai. Còn việc hai vị có đặt bái kiến phương trượng tề tự hay không thì tiểu tăng không thể biết được.

- Tiểu sư phụ là...

- Tiểu tăng phụ trách việc quét tước trong toà đại điện này.

Lý Hàn Thu nói:

- Đa tạ tiểu sư phụ.

Rồi chàng dẫn Tần Nhi đi quanh qua mé tả đi thẳng vào tầng đại điện thứ hai, sau tầng điện thứ nhất là một khu đất trống tại đây có tám nhà sư tay cầm bình khí sống vai mà đứng Lý Hàn Thu chau mày thở dài nói:

- Tần muội ! Xem chừng bữa nay không xảy thảm kịch đổ máu thì khó lòng gặp được phương trượng.

Nhà sư đứng đầu bọn này chừng 60 tuổi râu bạc chùng xuống trước ngực mình mặc áo bào xám hai tay cầm hai lưỡi giới đao, những người sử đao thường dùng một đao mà nhà sư già này lại sử hai đao hiển nhiên lão có nhiều chiêu số đặc biệt.

Bỗng nghe vị lão tăng sử song đao lạnh lùng nói:

- Lão tăng dẫn bảy tên đệ tử giữ cửa ải này, các hạ muốn vào yết kiến phương trượng bản tự thì còn phải qua năm chặng nữa.

- Tại hạ đã qua được ba cửa ải rồi thì dù có gặp cản trở mấy nơi cũng đành phải ráng chớ làm sao ?

- Chùa Thiếu Lâm cả thầy tám đường mai phục để ngăn cản những người tự tiện sấn vào bản tự, lão tăng thật không sao hiểu được vì lẽ gì hai vị lại mạo hiểm đến thế ?

- Quý tự đây nổi tiếng là một môn phái chính đại trong võ lâm, tại hạ cũng nghĩ không ra tại sao các vị không chịu thông cảm cho ?

Nhà sư già lấy làm kỳ hỏi:

- Thí chủ nói vậy là nghĩa làm sao ?

- Bọn tại hạ chịu lời uy thác của người ta nên phải hết lòng. Người ta đã giao hẹn với bọn tại hạ là phải gắng sức tìm vào bái yết phương trượng quý tự, thế mà quý tự lại cản trở hết chặng này đến chặng khác. Các vị ỷ vào nhiều người thế mạnh như vậy chẳng là làm tổn thương đến thanh danh cùng độ lượng của một môn phái chính đại ?

- Lễ luật của chùa Thiếu Lâm từ các vị tổ sư truyền lại đã bao đời người võ lâm trong thiên hạ còn ai không biết ? Thay đổi môn quy há phải việc dễ dàng ?

Lý Hàn Thu nghiêm nét mặt nói:

- Tại hạ trình bày như vậy chẳng phải là e ngại những sự cản trở trùng trùng điệp điệp mà thực ra trong lòng có mối lo âu.

Nhà sư già hỏi:

- Mối lo âu gì ?

- Tại hạ bất quá muốn giữ lòng trung với lời hứa cùng mấy vị tiền bối là ráng bái yết phương trượng quý tự chứ chẳng muốn gây thù chuốc oán nên rất lo âu là thanh trường kiếm trong tay tại hạ sẽ làm tổn thương đến các nhà sư trong quý tự. Việc đó đã xảy ra rồi dù bị thương nhẹ trong lòng tại hạ cũng rất lấy làm áy náy.

Nhà sư già đằng hắng một tiếng rồi lạnh lùng nói:

- Giọng lưỡi thí chủ có vẻ hách lăm...

Lý Hàn Thu ngắt lời:

- Đó là những lời gan ruột của tại hạ.

- Nếu vậy các hạ cứ tự ý mà hành động, dù bọn đệ tử trong chùa có bị thương là tự chúng học nghệ không tinh chẳng trách ai được.

- Hay lắm ! Xin các vị đại sư hãy coi chừng.

Chàng vừa quát vừa vung kiếm xông vào giữa quần tăng.

Thanh trường kiếm trong tay Lý Hàn Thu vọt ra những bông kiếm hoa hư hư thực thực biến ảo khôn lường, quần tăng không thể nào phân biệt được thế công chân chính của đối phương nhằm vào ai nên toàn thể đều huy động binh khí đỡ gạt.

Trong một lúc ánh đao xô ra ào ạt coi chẳng khác một tòa nhà đao vậy.

Nguyên tám nhà sư này đều dùng giới đao, nhà sư già lại sử dụng hai thanh thế là tám người cộng chín thanh giai đao.

Lý Hàn Thu đằng hắng một tiếng nghiêng thanh trường kiếm đâm chênh chếch vào giữa vùng đao quang.

Bỗng nghe một tiếng rên " ư ử ", một nhà sư bị kiếm đâm trúng vào đùi bên phải máu chảy lênh láng. May nhà sư già tay cầm giới đao kịp thời gạt được thanh kiếm nên chưa bị thương tới gân cốt. Nhà sư già cứu được một đệ tử phái Thiếu Lâm rồi quát lên:

- Các ngươi hãy lùi ra để bản tăng một mình đấu với y một trận.

Quần tăng thấy Lý Hàn Thu phóng ra những chiêu kiếm cực kỳ lợi hại chẳng những hiểm độc lại còn biến hoá khôn lường. Kiếm quang toả ra như một làn thủy ngân dày đặc không chỗ nào sơ hở để đánh vào.

Họ tự biết là không địch nổi, nếu còn tiếp tục đánh nữa tất khó lòng tránh khỏi bị thương dưới mũi trường kiếm của đối phương.

Mọi người nghe nhà sư quát lên lập tức lạng người lui lại.

Nhà sư giơ song đao lên lạnh lùng nói:

- Kiếm chiêu của các hạ quả nhiên cao thâm khôn lường, sở dĩ bản tăng muốn độc đấu với các hạ một phen là để lĩnh giáo những cao chiêu.

- Kiếm thế của tại hạ không kể gì nhiều người hay ít, đại sư không tin thì xin động thủ đi. Nhưng...

Nhà sư già hỏi:

- Nhưng làm sao ?

- Nếu đại sư đã bại tại hạ thì bọn tại hạ quay đầu chạy đi không dám nói gì, nhưng vạn nhất tại hạ thắng được đại sư có kể cho là đã qua được cửa ải này chưa ?

- Dĩ nhiên là được.

Lý Hàn Thu thùng thảng ỏi:

- Hay lắm ! Mời đại sư động thủ đi.

Nhà sư già tuy bề ngoài tỏ ra trầm tĩnh nhưng bề trong cũng biết khó lòng địch lại đối phương, nếu để quần tăng cùng vây đánh thì tất sẽ xảy ra chuyện chết người.

Nhà sư già giơ song đao lên tay trái cầm đao để trước ngực hộ vệ thân thể còn thanh giới ở đao ở tay phải ra chiêu " Liên đài bái Phật " đâm tới.

Lý Hàn Thu phóng trường kiếm ra nhanh như điện chớp đánh lại, chàng không đâm thanh giới đao của lão hoà thượng nhưng chàng tấn công để bức bách đối phương phải thu đao về. Lý Hàn Thu có thể nhân cơ hội này phản kích đoạt lấy tiên cơ nhưng chàng lại không tấn công lùi lại một bước lạnh lùng nói:

- Bạch đại sư ! Chắc trong lòng đại sư đã hiểu rõ rồi liệu đại sư có thắng được tại hạ không ? Tại hạ mong rằng đại sư cho tại hạ qua cửa ải này.

Nhà sư già ngập ngừng đáp:

- Trừ phi lão tăng bị thương vì lưỡi kiếm của các hạ...

o0o